

men, mine Herrer, man er heldigvis ingenlunde nødt til at gaa denne besværlige og denne kjedommelige Omvei. Man kan vedtage mit Forslag under Nr. 3, nemlig at: „i Linie 2—3 sættes istedetfor Ordene: „paa Forslag af Kongen ved Lov“: „af Kongen med Rigsdagens Samtykke“.“ Naar denne Redaktion vælges, er Kongens Initiativ forbeholdt, men det er ikke længer knyttet til Formen af et Lovforslag; han kan da lade fremlægge Forslag til Beslutning, saaledes som det sker i flere andre Tilfælde, f. Ex. ved Fredsslutning og deslige, og der er ikke Tvivl om, at Bestemmelsen formuleret paa denne Maade vil have fuldstændig Lovgyldighed. I det jeg nu til Slutning udtaler det Haab, at mine Forslag maa møde Velvillie hos de ærede Medlemmer og hos den høie Regjering, skal jeg tillade mig som Ordfører for det Udvalg, der ifjor var nedsat angaaende den foreløbige Lov om Regjeringens Førelse, at bringe min Tak til Regjeringen og særlig til Conseilspræsidenten, fordi den saa hurtigt og fylbig er kommen vort i Betænkningen udtalte Dnske imøde. Jeg siger fylbig; thi det vil erindres, at Udvalget dengang foreslog en Lov af et lignende Indhold som den, der er Spørgsmaal om her, men dog ikke havde driftet sig til at stille saa vidtgaaende Fordringer, som Regjeringen nu imidlertid har bestræbt sig for at opfylde. Jeg tror, at Regjeringen har erhvervet sig Krav paa vor Tak, fordi den har bidraget til at udfylde et væsentligt Hul i vor hele Statsret. — Jeg skal endnu kun tilføie, at Regjeringen vilde have endnu større Krav paa vor Tak, hvis den i en nær Fremtid vilde fremkomme med en Lov om Ministeransvarlighed. En saadan blev bebudet i Grundloven, men endnu har den ikke set Lyset. Jeg veed tilvisse, at Dpgaven er forbunden med store Vanskeligheder, men paa den anden Side er det saa tilfredsstillende og smuk en Opgave, at det nok kunde lønne sig at prøve paa at overvinde disse Vanskeligheder.

Klein: Det ærede Thing vil maasse have set, at ogsaa jeg har tilladt mig at foreslaa et Par Ændringer, der imidlertid ere af den Besskaffenhed, at jeg maasse tør haabe, at

de ikke ville møde nogen stærk Modstand hverken i Thinget eller hos den høitærede Conseilspræsident. Det første Forslag er knyttet til § 1 og gaar ud paa at indskyde en Bestemmelse om, at Valget af en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab skal ske med absolut Stemmesflerhed. Det vil ses, at derom indeholdes Intet i Lovforslaget; der udtales ganske i Almindelighed, at der skal vælges eller udnævnes en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab, men der er ikke givet nogensomhelst nærmere Regel for, hvorledes dette Valg skal foretages. Og ser man hen til Grundloven, vil man ligesaaletid der finde nærmere Bestemmelser om denne Gjenstand. Grundlovens Bestemmelser om den forenede Rigsdag ere som bekendt overmaade faa; der findes jo kun Bestemmelsen i § 67 om, at „den forenede Rigsdag“ dannes ved Sammentræden af Folkethinget og Landstinget, at den selv vælger sin Formand, og at den ligeledes selv fastsætter de nærmere Bestemmelser, der vedkomme Forretningsgangen; men Regler for, hvorledes den forenede Rigsdag skal træde op og handle, og navnlig Regler for, hvorledes der skal frholdes ved Afgjørelsen af de Ting, der ere henlagte under den, findes aldeles ikke. Det tør vel forudsættes, at naar der maatte blive Tale om Anvendelse af en saadan Lov som den, hvortil der nu foreligger Forslag, vilde der i den forenede Rigsdag selv blive truffet nærmere Bestemmelser i dens Forretningsorden, ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket Flertal der skulde udfordres til de Valg, hvorom der her er Tale; men det forekommer mig ikke at kunne siges at være rigtigt at henskyde til Afgjørelse gjennem en Forretningsorden, vedtagen af den forenede Rigsdag selv, og det netop paa den Tid, da Spørgsmaalet har praktisk Betydning, et Spørgsmaal, der maa siges at være af saa stor Betydning og Vigtighed som det, hvorvidt der skal udfordres en absolut eller kun relativ Stemmesflerhed med Hensyn til saa saare vigtige Valg, som Talen her er om. Jeg tør derfor maasse antage, at det vil findes at være i sin Orden, at der indsættes den Bestemmelse i § 1, at der for at blive valgt til Rigsforstander skal udværes